

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM2204006001

ชื่อลำน้ำ ลำห้วยแม่มุด เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำแม่วาง/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำห้วย วันที่สำรวจ: 18 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 6 แม่มุด ตำบล แม่วีน อำเภอ แม่วาง จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	463636	Y(UTM)	2064418	X(UTM)	463567	Y(UTM)	2064240	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		7.0		4.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		6.0		4.0		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		6.0		4.0		ความยาวช่องตอม่อ	10.0 เมตร	
						จำนวนตอม่อ	6 ช่อง	
- กรณีทอลอด		ทอกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนทอ	- ช่อง
		ทอเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร
- อื่นๆ		-						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		6.0		4.0		1:1.5		

วัสดุที่ใช้ตัดผิวของลำน้ำ
การตัดผิวของลำน้ำ
ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร
ไม่ตัดผิว
ลำห้วยแม่มุดไม่มีการตัดผิว
เป็นลำห้วยตามธรรมชาติปกคลุมด้วยผิวดินและต้นไม้
พืชผิวดินต่างๆ
ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย
ความถี่ที่เกิดความเสียหาย
ระดับความเสี่ยง น้อย
2-4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางทางน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำตื้นเขิน) ลำน้ำแคบแควมาก วัชพืช (ลำห้วยแม่มุดเต็มไปด้วยวัชพืช และต้นไม้ชนิดต่างๆเติบโตตลอดช่วงของลำน้ำ)
- > โดยมนุษย์ จาก -

ระดับการกีดขวาง มาก คิดเป็น มากกว่า 70%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข องค์การบริหารส่วนตำบลแม่วีน

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาคือเบื้องต้น
มีสะพานข้ามลำห้วยบนถนนชนบทหมายเลข ชม. 4016 ซึ่งเป็นลำห้วยที่รับน้ำมาจากสองลำห้วย คือ ลำห้วยแม่มุด รวมกับลำห้วยแม่เตียน ประกอบกับเป็นลำน้ำบนภูเขา ทำให้มีต้นไม้อุดตันลำน้ำและวัชพืชขึ้นเต็มลำน้ำและทำให้เมื่อเข้าสู่ช่วงฤดูฝนจะทำให้น้ำไหลหลากเป็นปริมาณมากและพัดพาเอาเศษกิ่งไม้ ใบไม้ มาสะสมเต็มหน้าตอม่อสะพานทำให้เมื่อน้ำไหลมากขึ้นสิ่งปฏิกูลเหล่านี้จะสะสมมากขึ้นเรื่อยๆส่งผลให้น้ำที่ไหลลงมาจากภูเขาไม่สามารถระบายได้ทันจนน้ำเอ่อล้นตลิ่งทั้งสองฟากของลำน้ำไหลเข้าท่วมพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของบริเวณนั้น	ข้อมูลพื้นที่รับน้ำของตำแหน่งที่เกิดปัญหา $A = 107.12$ ตารางกิโลเมตร อัตราการไหลสูงสุด = $39.8 \text{ m}^3/\text{s}$ Return period = 50 ปี

สะพานมีระยะห่างระหว่างช่วงตอม่อที่เหมาะสมแล้ว
แต่เนื่องจากการสะสมของสิ่งปฏิกูลเป็นปริมาณมาก
ดังนั้นเพื่อให้น้ำสามารถระบายออกจากลำน้ำได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
จึงควรขุดลอกลำน้ำนำตะกอน และนำวัชพืชที่ขึ้นอย่างหนาแน่นทั้งในลำน้ำ
และที่ตลิ่งของลำน้ำทั้งสองฟาก
ประกอบกับขุดลอกให้ตอม่อมีความลึกมากขึ้นตลอดลำน้ำดังกล่าว
และหมั่นตรวจสอบการสะสมของกิ่งไม้ ใบไม้และตะกอนที่บริเวณตอม่อสะพาน
เพื่อเตรียมพร้อมับปริมาณน้ำที่ระบายในช่วงฤดูน้ำหลาก

รูปภาพประกอบ

